

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Prețul inserțiunilor	Correspondințele se adresează redacțiunii „FOAIA DIECESANĂ” iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la
Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane	Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 6 cor, până la 200 de cuvinte 8 cor. de aci în sus 10 coroane	ADMINISTRAȚIUNEA Librăriei și Tipografiei diec. în Caransebeș
” ” ” pe 1/2 an 5 ”		
” România și străinătate pe an 14 franci		
” ” ” ” pe 1/2 an 7 ”		

Pređici alese

Despre cărtirea împotriva lui Dumnezeu

Fiiilor iubiți!

Oamenii, cari au obiceiul de a cărti, sunt nesățioși în cărtirea lor și, ori-cum ar ieși lucrurile făcute de alții, ei află tot-dea-una vorbe împotriva. St. Ioan Botezătorul învăța poporul, să se pocăească, iar în urma lui, Domnul Hristos veni să propoveduească adevărul și dreptatea. Iar cărtitorii au găsit și pentru unul și pentru altul prilej de cărtire și de hulă. Căci, văzând pe Ioan Botezătorul, postind cu atâta asprime, ei ziceau: Iată-l, nici pâne nu mănâncă, nici vin nu bea, deci are vre un diavol înrânsul. Și astfel cărtiau asupra lui, că nici nu bea, nici nu mănâncă și trăește numai cu puterea celui necurat. Venind apoi Hristos, l-au văzut mănâcând și bând și atunci au început să strige asupra lui și să zică: Ce proroc este acesta, care mănâncă și bea și este printenul vamesilor și al păcătoșilor? (Luca VII, 33, 34). Așa dar pentru cărtitori nici unul nu făcea bine, nici cel ce mănca nici cel ce nu mănca.

Neamul acesta rău și neînțelept al cărtitorilor nu s'a stins nici o dată de pe lume. Oameni răi de gură, unii cu patima hulei, alții cu a clevețirei, alții cu a bârfelei și a cărtirilor, iar alții cu a înjurăturii și a blăstemelor, de aceștia vor fi tot-dea-una, căci numai înțelepciunea este asemenea grăului, care nu crește singur ci cere îngrijire, iar prostia și nebunia sunt ca buruienile, cari cresc de capul lor pe lângă toate gardurile. Și toate acestea prostie sunt și nebunie pentru om, și asemenea sunt buruienilor netrebuitoare.

Domnul Hristos, când îl huliau și-i spuneau vorbe clevețitoare oștașii și jidovii, întrebându-l în bătae de joc, de ce nu se dă jos de pe cruce, dacă e Dumnezeu — Domnul Christos atunci a ridicat ochii spre cer și s'a rugat: Iartă-le,

Doamne, căci nu știu ce fac. El, în dumnezeasca bunătate a inimii sale se rugă pentru ei, să-i ierte Tatăl ceresc, căci nu au pricepere, să știe ce păcat fac cu asta.

Acum, poate că nu știu, dar poate că știu. Dacă nu știu ce fac, atunci nebunie și prostie este fapta lor; iar dacă știu, răutate este fapta lor și cere pedeapsă mai mare. Cu alte vorbe, unii au gură rea din obicinuință, fără să aibă răutate, ci vorbesc așa, ca să nu tacă. Acestora le umblă gura fără nici o noimă. Dar dacă n'au răutate, ei fac cu toate acestea a rău și fără de voință strică și aduc necinste și pagubă aproapelui. Iar ceilalți, cari cu știință și cu voință au gură rea, cărora „din prisosul inimei le vorbește gura”, aceștia sunt urgia lui Dumnezeu și aspră judecată vor avea. După cum a zis Mântuitorul despre Capernaum, orașul cel plin de clevețitori și cărtitori: „Iată grăesc vouă, că în ziua judecării mai ușor îi va fi pământului Sodomei de cât ție!” (Mat. XI, 24).

Sunt multe feluri de cărtitori, dar negreșit cei ce fac mai mare păcat, fraților, sunt cei ce cărtesc împotriva celor sfinte și întru răsvrătirea inimei lor nesocotesc pe Dumnezeu cel ce stăpânește toate. Unul vrea într'o zi ploaie, și iată, că e senin; altul vrea senin, și iată e ploae. Amândoi bârfesc puterea lui Dumnezeu, că nu le-a făcut pe voe, și cărtesc întru nebuneasca mânie a lor. Nu zici, creștine, în „Tatăl nostru”: „Fie voea ta”? Dacă zici, de ce te iuțesti cu mânie asupra Celui Atot Puternic, că face după sfânta voie a Lui? Tu ești mai mare, ori El? Tu știi, ori El știe ce este mai potrivit pentru binele tuturor, și deci și al tău? Dar tu răspunzi: Toate sunt bune, dar de ce nu face să am și eu o zi după placul meu? O, nebune ce ești! Dar' câte le face după placul tău și nu le iei în seamă, și nu-i mulțamești, și numai odată face cum n'ai voit tu și atunci

il injuri ca păgânii. Da, ca păgânii cei ce au idoli, căci aceștia, când cer ceva de la dumnezeii lor cei de peatră ori de pământ, și nu le iese după voea lor, iau toporul și ducându-se la idoli li strigă: „Ai înebunit, ticălosule de dumnezeu, și te-ai prostit, ei, na și te satură!” Și zicând așa sfaramă idolul, adică pe dumnezeul lor, și apoi își fac ori își cumpără altul în loc, care să le fie mai cu priință. Voi vă mirați de nebunia copilărească a acestor păgâni, dar a voastră nebunie nu o băgați în seamă. Că nu o multă deosebire între amândouă. Voi nu puteți face ca păgânii, căci n'aveți idoli, dar de i-ați și avea n'ați face. Au fost însă nebuni de aceea, cari de ciudă, că nu le au ieșit lucrurile pe plac, au scuipat în mânia crucea, au spart icoana și au făcut lucruri și mai de necuviință și de spaimă.

Faceți cruce, fraților iubiți, și îngroziți-vă de asemenea rătăciți cu inima și firea. Mai bine să le zicem, că au fost nebuni și n'au știut ce fac. Dar băgați de seamă, fiii mei, că focul tot foc este, fie că e o scântee mică, fie că e o flacăra cât casa. Tot foc este nebunia celor ce hulesc cu ciudă pe Dumnezeu și cârtesc cu mânie împotriva Lui, fie și numai două vorbe, ca și a acelora, cari sfaramă icoanele. Numai că a voastră e scântee, iar a acestora flacăra, dar din scântei se poate aprinde foc mare, fraților. De aceea fiți cu luare aminte și stăpâniți-vă ciuda pe Dumnezeu, că nu vă dă toate după plac. Cu adevărat e și de ris, fraților, să purtați ciudă pe Dumnezeu și să vă dați vânt necazului prin injurături și cârteli și altele de acestea. „S'a supărat ca văcarul pe sat” zice vorba din bătrâni, și voi rideți de neghiobul de văcar, dar ce să ziceți de nărodul, care se supără pe Dumnezeu?

Ce necreștinesc lucru și de osândă este, să tot judeci pe Dumnezeu după mărginită mintea ta! „Asta n'a făcut-o Dumnezeu bine!” Ori „Asta putea s'o facă Dumnezeu alt-fel”, ori „Par că și Dumnezeu asta s'a dat pe partea cutăruia ori cutăruia, ca să-i iasă toate bine, și mie tot rău!” Acestea le ziceți, și altele de felul lor. Dar ce stați, creștinilor dragi, să cumpeniți cuminenția și dreptatea lui Dumnezeu? Ce n'a făcut bine? Că dacă n'a făcut-o bine, atunci nu e nici Atot înțelept, nici Atot știutor, că să știe cum e mai bine, nici Atot puternic, căci poate o fi știut și n'a putut s'o facă cum e mai bine! Co vorbe sunt acestea? Eu mă tem, să nu mă înghită pământul de viu, numai pentru că le rostese, atâta urgie este în ele! „Că putea s'o facă Dumnezeu alt-fel!” Fără îndoială, putea. Dar de ce n'o fi făcut-o? Să te miri, căci doară tu știi mai bine, omule muritor, știi mai bine cum trebuie să o facă Dumnezeu, și a greșit că a făcut-o cum știe El, și nu cum știi tu cu capul

tău, pe care-l porți între umeri! „Că s'a dat Dumnezeu pe partea cutăruia să-i iasă, toate bune”. Nu zice așa, omule, căci cu asta nu cârtești numai, dar și hulești pe Dumnezeu, căci îl crezi nedrept și pătimăș și părtinitor. El lasă să răsară soarele său și peste buni ca și peste răi, căci toți sunt fiii Lui, și de ce să vrea El răul tău, când nu vrea răul nimănui? Dimpotrivă, El vrea binele tuturor, nu numai al unuia: dar dacă tu singur nu-ți vrei binele, cum să-ți-l dea Dumnezeu? El vrea să te tot ridice, tu mereu te dai în jos, El te ia de mână să te ducă pe drumul cel drept și tu te împotriviști ca în fața șerpelui și te tragi pe drumul cel cu prăpastie. Atunci Dumnezeu te ia și cu asprime, ca un părinte bun pe fiul său, și te mai bate cu milă, ca să te cuminești. Și dacă n'ajută nimic, atunci te lasă în voea ta dar de departe e cu ochii tot la tine și îți ajută, să te îndreptezi, și se bucură, când te vede, că te cuminești și te ridici!

Așa face Dumnezeu, fraților! Căci, dacă un părinte bun e tot cu ochii după fiul său, îi vrea binele chiar și când are mânie pe el și-l alungă pentru răutatea lui, și tot nădăjduște, că se va îndrepta, și l-ar primi cu drag înapoi, ori când s'ar întoarce. Dacă un părinte, care e numai om zidit de Dumnezeu, o face așa, cu cât mai cu durere o face Dumnezeu, cel ce ne-a zidit pe toți?

Așa face Dumnezeu, nu cum vi-se pare vouă, că părtinește și umblă cu nedreptate.

Așa face Dumnezeu, iar unii dintre voi, cârtitori fără de minte, îl socotiți ca pe unul dintre voi, ba încă mai pe jos de cât voi, căci dacă îndrăzniți a zice, că una ori alta El n'a făcut-o bine și ar fi putut să o facă altfel, însemnează, că vă țineți mai cu minte de cât El, și L judecați, și întru asta iarăș vă țineți mai pe sus de cât El, căci, după obiceiul lumii, cel cu minte are să judece pe cel prost și nu prostul pe cel cuminte, și așa voi cei cuminti îl judecați pe El cel prost! Nu vă crapă obrazul de rușine, fraților?

În felul acestă cârtiți voi, nu numai împotriva faptelor lui Dumnezeu, ci și împotriva celui mai mare dar, pe care vi l-a dat, împotriva vieții voastre. Ah! zic a vieții voastre, ca să mă țin de obiceiul vorbirii zilnice, căci vieța, pe care o trăiți și o trăim cu toții, nu e a noastră, e tot a Lui. El singur o poate da și tot El singur ne o poate lua, când voește. Ne a dat-o, ca să ne bucurăm de ea și să trăim mulțămindu-i, că ne-a dat-o, și ne-o ia, ca în schimb să ne gătească altă vieță vecinică.

Și a împodobit Dumnezeu cerul cu soare, cu lună și cu stele, și a împodobit câmpul cu flori și dealurile și munții cu păduri, și ne-a dat

ochi, ca să le vedem toate acestea, și a împodobit pământul ca pe o mireasă, și toate le-a făcut, ca să fie farmec și bucurie, și ne-a dat roadele pământului, ca să fie omului spre îndestulare. „Creșteți“ a zis „și vă înmulțiți, voi oameni, și stăpâniți pământul“. Și ne-a făcut mai cu pricepere de cât toate viețările pământului, ca să le putem stăpâni.

Și totuș se găesc atâta hulitori ai vieții. Aceștia zic, că toată viața pe lume e numai o vale a plângerei, o nesfârșită durere, un rășboiu, ce se face, fără ca să știe cei ce se bat, pentru ce se bat și pentru cine, și fără să aibă nădejde, că au să biruească vre-o dată, ori s'ajungă la pace, ca să aibă odihnă și sfârșit al necazurilor. Aceștia nu văd în lume de cât ticăloșie și lacrimi, amaruri și scârbă. Dar întru aceasta ei se întind prea departe, și nu bagă de seamă, că făcându-se hulitori ai vieții, hulitori ai lui Dumnezeu se fac. Că de zic ei: „Mai bine nu m'aș fi născut“, împotriva voinței lui Dumnezeu vorbesc, și blăstemându-se pe sine, pe Dumnezeu îl blastemă. Căci Dumnezeu e singurul dătător de viață, și oare pe Dumnezeu vrei să-l înfrunți, creștine, de ce ți-a dat viață? El e Atot înțelept și știe, de ce te-a trimis pe lume, și cum îți vino ție să crezi, că El, Dumnezeul dragostei cei fără sfârșit și al bunătății veșnice, ți-ar fi vrut ție răul? Că ar fi făcut El lumea numai, ca să fie un loc de caznă și de ticăloșie? Că a suflat sufletul său în gura omului, numai ca să supună sufletul acesta la trude și necazuri lăsându-l fără de mângăere? Că n'a dat omului ochi, de cât numai, ca să plângă, și simțire în trupul lui, numai ca să simtă mai tare durerile?

Hulă aducătoare de moarte este aceasta împotriva lui Dumnezeu, căci crezi pe Ziditorul lumii drept un nesocotit, care n'a știut pentru ce zidești pe om, un nelegiuit, care se poartă cu atâta asprime și care se bucura de necazurile omului. Astupă-ți, creștine, urechile, rupe de pe tine hainele tale și fugi, când auzi hulindu-se în chipul acesta, și roagă-te, ca să-ți curățești sufletul de această hulă! Și ca de unul ciumat să te ferești de omul hulelor, căci trăsnetul din cer îl pândeste și pământul de sub el așteaptă ceasul, când să se deschidă și să-l înghită.

De ce vă blăstemați viața? De ce cârtiți asupra Domnului, că v'a dat-o? De ce, pentru nimica toată, vă apucați cu mânele de cap, parcă cine știe ce mare noroc a dat peste voi? De ce vă blăstemați ceasul, în care v'ați născut, și de ce vă blăstemați părinții? Așa fac numai nebunii și desnădăjduiții, când le perde Dumnezeu mintea ori când ajung în cea din urmă groază a unei morți năprasnice. Dar de ce cârtiți voi și vă văitați cei ce n'aveți pricină?

Toată ziua scoateți oftaturi și vă turburați pentru or-ce neajuns, fie cât de mic, și ca neputincioși ce sunteți, vă văitați și strigați: „De cât așa viață, mai bine să mori!“ Sau, „N'ar mai aveă maiea odihnă în pământ, că m'a făcut pe lume!“ și alte de acestea. Frumoase vorbe, ce să zic? Și cu scaun la minte trebuie să fie omul, care le rostește! Adevărat e, că mai ales femeile au darul cel mare de a cârti pentru tot nimicul, dar sunt și bărbați destui. Acum fie femei, fie bărbați, cei ce au uratul obicei și păcătoasa patimă de a cârti, își iau pedeapsa și pe lumea asta, căci singuri se pedepseseră ducându-și viața tot în oftături și plâns, când într'adevăr n'au nici pentru ce să ofteze, nici pentru ce să plângă. Sunt mulți, filor iubiți, dintre cârtitorii vieții, cari își dau diavolului sufletul și viața, căci își leagă funia de gât și se spânzură, ori s'aruncă în fântână își fac seamă singuri într'altfel.

Aceasta e pedeapsa acolor veșnic nemulțămiiți cu viața și cu Dumnezeu, pedeapsa de aici, pe care și-o dau singuri, iar în cealaltă lume vor aveă altă pedeapsă, pe care o va hotări Dumnezeu. De aceea, oameni buni, câți aveți păcatul acesta de a fi veșnic nemulțămiiți și veșnic cu credința, că sunteți prigoniți de Dumnezeu, lăsați-vă de nebunia aceasta și, dacă sunteți slabi, întăriți-vă sufletul cu cunoașterea adevărului. Nici Dumnezeu nu e nedrept, nici viața nu e o amărăciune, ci cântarul minții voastre este stricat și nu cunoaște adevărul măsurii. Pentru voi toate sunt rele, cum le face Dumnezeu, și tocmai prin aceasta vă sunteți înșiși chinătorii voștri. Uitați-vă la cei ce sunt mulțămiiți cu viața, judecați, că sunt atâta mai săraci de cât voi și nu se plâng, mai nevoeși întru puterile trupului și poate bolnavi și nu se vaită cât o ziua, și au poate mai grele și mai adevărate nevoi și poveri mai omoritoare de cât voi și nu blastemă nici pe Dumnezeu, nici pe părinții lor, și nu-și urgisesc viața. Invățați-vă să iubiți viața și s'o trăiți, pe cât e cu putință, în veselia sufletului și întru mulțămirea inimei, și nu umblați cârtind că nebunul împotriva tuturor și hulind celo date de Dumnezeu. Acestea vi le spun pentru pacea și liniștea voastră, pe care n'o aveți, câtă vreme sufletul vostru e tot răsvrătit și inima de apururi plină de otrava ciudei și a mâniei. Gândiți-vă, că numai de la diavolul, cel ce s'a răsvrătit împotriva lui Dumnezeu și de aceea a fost aruncat din cer împreună cu toata gloata lui, numai de la el vă poate veni uritul indemn al murmurării fără sfârșit și al aruncării de blăsteme nesocotite asupra voastră înși-vă.

Bucurați-vă de viață, filor, și purtați cu bărbăție greutățile ei, și luați pe Domnul în

loc să-l huliți și să-l cârtiți. Fiți ca omul, care tace și face, nu ca mișelul, care stă cu mâinile în sin și se vaită de toate, când e în soare plângându-se că nu e în umbră, și când e în umbră, plângându-se, că nu e în soare. E grea viața pentru mulți și poate pentru toți, dar văitându-te și blestemând-o n'o faci mai ușoară. E nebunie, cârtirea aceasta, fraților, nebunie și păcat, și nu va rămânea nerăsplătită, căci o urgisesc și oamenii și Dumnezeu cel drept, care a pedepsit pentru cârtirea lor pe Iudei în pustie cu foame și sete și cu mânia lui, care nu părtinește.

(Bis. ort.)

Chestiuni catihetice

(Continuare)

Elemente de catihetică

Domnii, cari au luat cuvântul în chestiunea catehizării, ating multe întrebări de Catihetică ba de multe ori chiar se pronunță hotărât asupra acestora, se înțelege că nu cu autoritatea oamenilor de specialitate ci oare cum bazați pe puținul, ce au cetit, precum și pe experiența lor de catiheti. Din espunerile lor însă se vede, că dâșii nu sunt pe deplin în clar nici cu scopul, ce-l urmărește Religionea în școala poporală, și nici cu mijloacele, ce duc la scop. Urmarea e, că rischează a susține, păreri mult-puțin, individuale asupra chipului, cum s'ar putea introduce și stabili o catehizare bună în dieceză, asupra însușirilor, ce trebuie să le aibe un manual de Religione, etc.

Fără a mă ocupa de-o-camdată cu părerile greșite, voi arătă care este scopul Religionii în școlile poporale, apoi cari sunt mijloacele, ce duc la acest scop? Le citez din prelegerile mele din „Catihetică“ (manuscript).

Cu privire la scop zic:

„...Învățământul Religionii în școlile poporale are să facă din școlari oameni religioși-morali și creștini luminați. Religioși-morali sunt oamenii, cari cunosc învățăturile religioase-morale¹ ale bisericii noastre, sunt convinși de veritatea și pătrunși de bunătatea acestor învățături și trăesc după ele; creștini luminați cunosc dezvoltarea acestei biserici și a așezămintelor ei, pe cari le prețuiesc mult și la cari țin cu toată scumpătatea.

Din cele zise rezultă, că scopul Religionii în școlile poporale este dublu, și anume: religios-moral, încât Religionea produce, oameni religioși-morali, și istoric-bisericesc, încât produce creștini luminați“.

Mijloacele, prin cari se poate ajunge scopul Religionii, sunt materia de învățământ și metoda de propunere al acestei materii.

Care este materia de învățământ? De unde să se scoată ea? Iată două întrebări, la care se dau cele mai curioase răspunsuri. După scopul Religionii, indicat de mine, materia o formează *învățăturile bisericii noastre și fazele*, prin cari a trecut biserica și toate așezămintele până ce aceste au ajuns la starea dezvoltării de astăzi. Dar unde sunt cuprinse acele învățături și faze? În cărțile simbolice ale bisericii noastre, între cari locul prim îl ocupă „Marturisirea de credință a s. bisericii de răsărit“, apoi în Istoria biblică și Istoria bisericească.

„A propune însă Religionea în școlile poporale după aceste cărți, fie măcar în estrase cât de mici (cum sunt: Catehismele etc.), este imposibil, ba chiar fără scop.

Materia de Religione trebuie aleasă și metoda propunerii întogmit după puterile sufletești ale școlarului și amăsurat scopului, ce-l are Religionea în școlile poporale“.

Ținând seamă deci de *sufletul școlarului* și de scopul Religionii stabilim materia de Religione așa:

„Este fapt necontestat, că izvoarele, din cari rezultă toate cunoștințele noastre, sunt natura și întreaga lucrare intelectuală și morală săvârșită de contemporanii și de înaintașii noștri². Pe lângă aceste două izvoare firești de cunoștință, religionea are încă și un al treilea izvor suprafiresc, care este descoperirea dumnezească. Considerând aceste trei izvoare de cunoștință din acea parte a lor, ce corespunde religionii, stabilim ca materia de Religione în școlile poporale:

a) Natura,

b) *Lucrările religioase-morale ale omenimei, și anume acelea, pe cari școlarii le privesc cu ochii lor proprii, precum și acelea, cari se înfățișază școlarilor prin mijlocirea istorisirii, și*

c) *Descoperirea dumnezească.*

Dar scopul Religionii în școlile poporale nu este numai de a învâți sufletul școlarilor cu cunoștințe religioase-morale, ci totodată a face pe școlari, ca ei să-și manifesteze acele cunoștințe prin acte religioase-morale. Aceste acte, încât își iau începutul în școală sau se realizează sub ochii învățătorului-catihet, încă se consideră ca materie de Religione. Avem deci ca materia de Religione și:

d) *Actele religioase-morale (ca: rugăciunea, cântarea bisericească, cercetarea bisericii, împărtășirea cu s. taine etc.)*

Învățăturile religioase-morale, câștigate în decursul câtorva ani de școală, stau singurate în sufletul școlarului sau cel mult într-o legătură de tot slabă..., datorința școlii deci este, ca să le pună în anumite grupe și să le sistematizeze. Sistematizarea aceasta se face în:

¹ Sub învățături religioase-morale înțelegem toate învățăturile bisericii noastre dreptcredincioase. Acestea sunt de cinci feluri. Avem învățături de credință, învățături morale, învățături referitoare la cultul dumnezeesc, la organizarea bisericii și la disciplina bisericească.

² Dr. P. Barciannu: Istoria naturală în școlile poporale, în-degetări metodice, I. Sibiu, 1890. pag. 8.

e) *Catehism.*

In fine pentru cunoașterea amenință a drepturilor și datorințelor, ce le au credincioșii bisericii din Mitropolia noastră, propunem școlarilor părțile, ce privesc pe poporul de rând, din :

f) *Statutul organic*.

Reasumând materia de religione în școlile populare ea este : I. Natura, II. Lucrările religioase-morale din familie, societate și școală, III. Materia istorică, IV. Descoperirea dumnezească, V. Actele religioase morale, VI. Catehismul și VII. Statutul organic (parohia).

Cu privire la metod observăm numai atâta, că fie-care materie își are metodel său de propunere, dela care în mare parte depind rezultatele, ce se pot ajunge cu Religionea în școlile populare.

Lecțiuni din Religione

20. Isus și tinărul avut

(Continuare)

Nu trebuie deci, ca bogații să-și lăpede aurul lor, ca să poată ajunge în cer, ci să nu-l iubească mai pre sus de toate (decât pe Dumnezeu, pe Isus și pe aproapele), și tot asemenea stă lucrul și cu săracii.

Și cu mult mai însemnată decât neprețuirea bunurilor pământești și decât abdicarea de ele este urmarea după Hristos. Lui, îi pot urma toți bogații și săracii, fără să-și lăpede avutul lor ; ci ei trebuie să dea lui Dumnezeu numai inima lor ; din iubire către el, — unde se cere — să abdică de plăceri și bucurii ; din iubire către el, să ia asupra lor lucrul, munca, osteneala și lipsele (crucea) ; din iubire către el, să ajute cu averile lor pe cei năcăjiți și împovărați. În chipul acesta pot și bogații și săracii să ajungă întru împărăția cerurilor, pentru că a fi părtaș acesteea nu atârnă dela bani, ci dela inimă și dela urmarea după Hristos. Numai cât, bogaților le cade mai cu greu lăpădarea de sine (abnegațiunea) necesară la acest loc, decât săracilor.

IV.

„Nu vă puneți încrederea în avere . . . , dacă averea crește, nu vă lipiți inima (de ea)“ (Psalm 62, 11). — „Cel ce vrea să vină după mine, să se lăpede de sine, și să-și ia crucea sa, și să vie după mine“ (Marcu 8, 34).

V.

1. Mulți bogați tocmai prin bogăția lor devin idololatri. Întrucât ? — În contra căreia porunci lucră acest fel de bogați ? — De unde se vede, că inima omului nu e alipită de avuți ? —

2. În timpul mai nou s'a ivit aici la voi în țară un pericol mare : „social-democrația“. Social-democrații „neagă existența lui Dumnezeu, neagă nemurirea sufletului, și voesc să nimicească orice ordine, voesc să răstoarne toate câte sunt astăzi, ca să poată formă ei

altă societate ; care, după ei, va fericii deopotrivă pe toată lumea. care însă dacă se va realiza, va aduce cea mai mare nefericire peste omenime. Ei sunt, cari neagă dreptul de proprietate, înlocuindu-l cu „comunișmul“. Ei esplică cu totul greșit vorbele lui Isus ; „Mergi vinde-ți averile tale și le dă săracilor“ (Exemple !)

3. Căutați exemple de lăpădare de sine din istorioarele biblice ! — Cum poți arată tu lăpădare de tine ? —

4. Esplică și aplică : „Nu vă adunați vouă comori pe pământ, unde molia și rugina le strică, și unde furii le sapă și le fură ; ci vă adunați comori în ceriu, unde nici molia nici rugină nu le strică, și unde furii nu la sapă și le fură. Căci unde este comoara ta acolo va fi și inima ta“ (Mat. 6, 18—21). — „Nu vă grijiți de sufletul vostru, că să mâncați și ce să beți . . .“ (Mt, 6, 25. sg). — „Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul, care iese prin gura lui Dumnezeu“ (Mt. 4, 4) — „Ce folos este omului, de ar dobândi lumea toată, iară sufletul său își va pierde“ (Mt. 16, 26.) — „Lumea trece și pofta ei, iar cel ce face voea lui Dumnezeu, rămâne în veci“ (I. Io. 2, 17).

5. Ca aplicare se mai poate povesti și esplică *viața s. Antonie cel mare* (251—356, d. Hr).

6. Căutați ziceri cunoscute, cari se potrivesc aici ! „Tot cel ce se înalță . . .“ „Iubirea de argint . . .“ „Să nu poțestești nimica, ce este al aproapelui tău“. „Să nu-ți faci chip cioplit . . .“ „Fericii cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu . . .“ „Cel ce ascunde păcatele sale . . .“ etc.

7. De cetit : Mt. 6, 25. sq. ; I. Timot. 6, 9—12. 17—19. ; I. Io 3, 18. sq. ; Lc. 12, 13—21.

Petru Buzera

Varietăți

Cazuri de moarte. Marți în 4/17 Ianuarie a. c. am petrecut la cele vecinice pe mult iubitul nostru preot *Nicolae Iancovici* din Buziaș, care după grele suferințe și-au dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului în 2/15 Ianuarie a. c. la 1 oară p. m. în etate de 79 ani. Actul înmormântării l-au săvârșit cu deosebită pompă P. O. D. protopresbiter Ioan Pepa asistat de preoții George Popoviciu din Sacoșul-ung. Avram Ciocoi din Vușova, Ioan Chișozan din Chevereșul Mare și Vichentie Pirtea din Sinerseg, care a ținut și predica storcând lacrimi din ochii celor prezenți ; au participat la înmormântare numeroase rudeni, apoi în număr foarte mare de parohieni ai defunctului și inteligența din loc, cari l-au iubit foarte mult. *În veci pomenirea lui, vrednic de fericire !*

— Vrednicul preot *Petru Popescu* din Văliug a decedat subit în clinica din Budapesta Luni în 3/16 Ianuarie a. c. în etate de 34 ani. Cadavrul defunctului a fost transportat din Budapesta la Nicolinț, și Săm-

bătă în 21 Ianuarie a avut loc înmormântarea cu mare pompă. După săvârșirea sfintei liturgii s'a celebrat prohodul prin P. On. D. protopop tractual Filip Adam, asistat de preoții Vichentie Vinca din Nicolinț, George Lința din Ciuchici, Toma Stan din Rachitova și Nicolae Băiaș din Rusova-nouă. Biserica era plină de lume din Nicolinț și din comunele vecine. P. On. D. protopop a rostit un pătrunzător panegiric. Siciul decedatului a fost împodobit cu 5 cununi frumoase: dela neconsolata soție, dela iubitul lui unchiu și mătușă Sofronie și Maria Avramescu, dela d-na mătușă Ecaterina Tismonariu din Dognecea, dela iubiții lui socri Iosif și Ana Mogoș și dela d-ii George și Ana Tiffa din Nicolinț. Fie-i țărâna ușoară și memoria neuitată.

Deșteptarea este numele unui ziar social și economic, ce apare deocamdată în fie-care Joi seara în Brașov. Redacțiunea și Administrațiunea: Tipografia Ciurcu & Comp., Brașov strada Hirscher Nr. 11. Abonamentul: Pe un an 2 cor.

Invitare. Domnii membrii ai casinei române din Bozovici sunt prin aceasta convocați la adunarea generală ordinară, ce se va ținea la 30 Ianuarie 1905 st. n. p. m. la 6 oare în localitatea Reuniunii. Obiectele pertractănde: 1. Raportul comitetului 2. Raportul casierului și bibliotecarului. 3. Darea absoluturilor. 4. Alegerea biroului și comitetului. 5. Eventuale propuneri. 6. Închiderea adunării. Bozoviciu, în 12 Ianuarie 1905. *Iuliu Novac* președinte. *Ioan Brânzei* secretar.

Bibliografie

Din „Biblioteca populară a Asociațiunii” au apărut Nr. 1. Povestiri (I) din viața țăranilor români, de *Ioan Pop-Reteganul* 20 fil. Nr. 2. Povestiri (II) din viața țăranilor români, de *Ioan Pop-Reteganul* 20 fil. Nr. 3. Despre cărțile funduare și intabulări, de *Dr. Valer Moldovan* 30 fil. Nr. 4. Sături bune. Trei disertațiuni, de *Emanuil Ungurean*, *Dr. Elie Cristea* și *Nicolau Ivan* 20 fil. Nr. 5. Casa părintească, creșterea indivizilor și popoarelor, de *Ioan Popea*, fost profesor al gimnasiului român din Brașov 20 fil. Nr. 6. Despre testament. Explicarea articolului de lege XVI din anul 1876, de *Dr. Valer Moldovan* 30 fil. Nr. 7. Poșta, telegraful, telefonul. Noțiuni generale despre instituțiile poștale, de *Gavr. Todică* 20 fil. Nr. 8. Icoane din istoria Grecilor vechi. Partea I. de *V. Lazăr* 20 fil. Nr. 9. Icoane din istoria Grecilor vechi. Partea II de *V. Lazăr* 20 fil. Nr. 10. Grădina de legumi. Disertațiune populară, de *Ioan F. Negruțiu* 30 fil. Nr. 11. Cultura cucuruzului. Disertațiune populară, de *Ioan F. Negruțiu* 20 fil. Nr. 12, 13, 14, 15, 16. Ionel. Principii morale și creștinești de educațiune, de *V. Gr. Borgovanu* 1 cor. Nr. 17. „Astra”. Informațiuni asupra scopurilor și instituțiilor Asociațiunii 10 fil. Nr. 18. Regule ortografice stabilite de Academia Română în anul 1904, 10 fil.

Cântările vechi funebre aranjate și armonizate pentru cor bărbătesc de *I. Vidu*, Lugoj, 1904. Prețul 3 cor. Proprietatea autorului. (Se află de vânzare la „Tipografia și Librăria diecezană” în Caransebeș). Prefața: Aduc aici cântările strămoșilor noștri cântate de ei la înmormântări. Conservatismul încăpăținat al Lugojeuilor ni le-a păstrat până astăzi curate, — și cu puține variante ele sunt cântate și prin celelalte provincii române, afară de România, care sub influința psaltihiei grecești s'a abătut dela izvorul străbun. Roma veche făcea veselii la înmormântări, — lucru, ce nici biserica creștină nu l-a ignorat, susținând credința, că moartea este „*trecerea la viață*”. — De aici se explică cum de aceste cântări au tonalitatea magioară (dur) și nu minoră (mol), cum se practică astăzi la astfel de ocazii de cântărie compozitorii occidentali. Cred, că e conștient a nu potența durerea prin cântare de durere la momente, când chemați suntem a influența pe cei rămași pe pământ cu fericirea vieții viitoare. Judecând de pe cântările acestea remase dela strămoși, — mi se pare că și ei au susținut acest principiu. — și cred, că e bine a nu ne abate dela calca lor. Aceste cântări nu stărnesc durere în inima auditorului, ci îl înalță cu gândul și inima la timpuri și vieți mai fericite... Lugoj la 16 Iulie 1904 st. v. *Ioan Vidu*.

Dr. theol. *George Popoviciu*: *Istoria Românilor Bănățeni*. Lugoj 1904. Editura autorului. 8°, pag. 424. Prețul 6 cor. (7 franci). *Se poate procura dela „Tipografia și Librăria diecezană” în Caransebeș.*

Raportul anual al societății academice Române „Junimea” în Cernăuți. Al XXVI an administrativ, de la Noemvrie 1903 până la Noemvrie 1904. Localitățile societății: „Palatul Național”, Piața principală 3. Cernăuți, 1904. Proprietatea Societății. Tipografia Isidor Wegler.

Tipuri din Istoria Ungariei manual de învățătură pentru școalele primare de *Ioan Tuducescu*, învățător în Lipova. Ediția IV, cu ortografia „Academiei Române.” Prețul 20 cr. (40 bani). Arad, 1904. În tipografia lui Leopold Réthy și fiu.

Avizi!

Onoratele comune bisericesti și particularii, cari restează cu obonamentul la „FOAIA DIECEZANĂ” ori pentru alte lucruri cumpărate dela stabilimentul nostru diecezan, sunt rugați, ca în interesul lor propriu să binevoască a-și achita cât mai curând datoria, pentru ca să nu fim siliți a încasa dela dânzii pretensiunile noastre pe calea procesului, prin ceea-ce li s'ar cauza nu-mai spese fără trebuință.

Totodată rugăm și pe acei p. t. Domni, cărora li s'a trimis spre vânzare „Calindarul Românului” pe anul 1905, ca să ni înăpoeze imediat exemplarele nevindute.

Administrația
Tipografiei și Librăriei diecezane

Nr. 205—1905.

Publiatiune

Licitațiunea pentru arendarea poenilor din pădurile Comunității de avere a fostului regiment confinar romano-bănățan Nr. 13. se va ține la foresteriile respective în următoarele zile, și adevă :

La Orșova Duminecă în 12 Februarie 1905 dimineața la 8 oare.

La Bozovici Marți și Mercuri în 14 și 15 Februarie dimineața la 8 oare.

La Teregova Joi în 17 Februarie, dimineața la 8 oare.

La Ohababistra Duminecă în 19 Februarie dimineața la 8 oare.

La Caransebeș Joi în 23 Februarie dimineața la 8 oare. Ceea-ce prin aceasta se aduce la publică cunoștință.

Caransebeș, 26 Ianuarie, 1905.

Comunitatea de avere.

Intreprindere de zidiri.

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința on. public din loc și jur, că ca

întreprinzător de zidiri

m'am așăzat în Caransebeș și primesc tot-soiul de întreprinderi de felul acesta precum și lucrări de Cement și Terasson.

Planuri de zidiri frumoase și făcute cu gust în diferite stiluri precum și în Secession pun la dispoziția on. public.

Rog M. O. Public să binevoiască a mă sprijini. eu din parte-mi promit, că i-mi voi da toată silința, ca M. O. Public să fie mulțămît cu lucrarea mea.

Cu toată stimă

PREKOP JÁNOS

3—3 [69]

întreprinzător de zidiri

strada Orșovei 139

A apărut și se poate comanda la Librăria diecezană din Caransebeș

CARTE DE RUGĂCIUNI

și

Cântări bisericesti

Intocmită

Cu binecuvântarea Prea. Sântiei Sale

Domnului Episcop diecezan

NICOLAE POPEA

de

Dr. Petru Barbu

Caransebeș, 1904
Tipografia și librăria diecezană

CUPRINSUL

Datorințele vieții religioase-morale ale creștinului dreptcredincios	1—12
Rugăciunile dimineții	13—22
Rugăciunile sântei Liturgii	28—56
Rugăciuni la sânta Mărturisire	57—64
Rugăciuni la sânta Cuminecătura	65—70
Rugăciunile mesai	71—76
Rugăciunile Vecerniei	77—82
Rugăciunile spre somn	83—86
Felurite rugăciuni	87—96
Cântări bisericesti: <i>Polieleul, Troparele invierii pe glas 5, Treptele, Cântarea Născătoarei de Dumnezeu, Laudele, Trofarele și condacele invierii pe 8 glasuri, Trofarele și condacele unor sărbători mari, Irmoasele, Pricesnele, Catavasiile Bunei-vestiri</i>	97—144
Cântece de stea și colinde	145—160

Pretul { Cartea broșată 50 fil., legată, 60 sau 80 fil.,
tipărită pe hârtie foarte fină, broșată : 1 cor., legată : 3—20 cor.

Mersul Trenurilor

Valabil dela 1 Octomvrie 1904.

Budapesta, gara de vest (ny. p. u.) — Orșova

Stânga

Dreapta

P. I—III.	P. I—III	A. I—II	M. I—III	P. I—III	Or. Ex. I.	Stațiunile	Or. Ex. I.	P. I—III	M. I—III	P. I—III	A. I—III	P. I—II
815 1:0	830 531	230 802	.	650 520	1130 433	p. Budapesta s. s. Timișoara-Josefin p.	1250 803	715 945	.	.	125 754	740 153
210 346	615 823	815 924	.	734 901	443 545	p. Timișoara-Josefin s. s. Logoj p.	753 646	743 616	.	705 507	733 620	112 1131
843 740	.	.	.	202 125	Joia și Duminea	p. Buziaș-Băi s. s. M. Ilie p.	Mercuria și Duminea	150	.	.	310* 1252	639 720
.	150 602	150 602	.	310* 639	.	p. M. Ilie s. p. Buziaș-Băi s.	.	.	1152	.	1252	744 202
402 511 711 735 800 828	831 s. 941	929 1015	.	918 1023 1221 1247 110 138	547 626	p. Logoj s. p. Caransebeș s. p. Domașnia-Cornia s. p. Iablanța s. p. Băile-Erculane s. s. Orșova p.	644 602	611 518 333 302	.	502 p. 400	609 521 414 349 327 238	1123 1024 844 810 733 655

* Dela Margina

Budapesta gara de vest (ny. p. u.) — Timișoara-Josefin — Baziaș

M. I—III.	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	Stațiunile	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	M. I—III.
.	830 230 531 802	650 1010 520	.	815 148	830 230 531 802	p. Budapesta g. de vest s. s. Timișoara-Josefin p.	125 754	710 930	740 153	715 945	715 945	125 140 731 930
830 843	846 858	605 617	1090 1012	215 227	826 838	p. Timișoara-Josefin s. s. Chișoda p.	657 645	917 905	130 118	805 733	725 712	715 702
s. 1030	s. 1021	.	520	.	552	p. Buziaș-Băi s.	1030	.	.	1025	p. 552	p. 520
.	.	618 645	1013 1040	228 255	838 904	p. Chișoda s. p. Jebel p.	644 616	904 837	117 1249	751 724	.	.
.	.	930	.	453 1015	Banloc: 1010	s. Boca p. p. Boca s.	518 930	Ciacova	1015 453	520	.	.
.	.	650 701	1044 1056	300 312	905 917	p. Jebel s. s. Voitec p.	614 602	834 823	1242 1230	716 704	.	.
.	.	810 950	.	404 618	1015 1155	s. Gataia p. s. N.-Bocșa p.	508 349	.	1127 951	602 410	.	.
.	.	340 508	.	951 1127	410 602	p. N.-Bocșa s. p. Gataia s.	950 810	.	618 404	1155 1015	.	.
.	.	707 808	1101 1217	317 433	921 1021	p. Voitec s. p. Verșet p.	555 451	820 716	1232 1118	656 566	.	.
.	.	1250 1227	.	123 952	.	s. Timiș-Cubin p. s. Panciova p.	.	330 341	.	140 200	.	.
.	.	341 330	.	.	.	p. Panciova s. p. Timiș-Cubin s.	.	1220 1250	.	952 1023	.	.
.	.	818 845	1232 103	443 514	1029 1053	p. Verșet s. s. Jascnova p.	443 414	706 637	1113 1044	546 515	.	.
.	.	1120 256	.	722 1042	1255	s. Oravița p. s. Anina p.	225 .	.	820 444	315 1033	.	.
.	.	.	844 820	1055 315	.	p. Anina s. p. Oravița s.	.	256 1120	.	1046 722	.	.
.	.	851 925	110 150	.	1058 1135	p. Jascnova s. s. Baziaș p.	406 328	630 550	1036 959	505 430	.	.

Observări: Oarele, ce stau de a stânga stațiunilor, să se citească de sus în jos; iar cele ce stau de a dreapta de jos în sus. Timpul dela 6 oare dimineața până la 5 oare 59 minute sara este însemnat cu sublinierea minutelor. Or. Ex. = Trenul Orient-Expres. A. = Tren Accelerat, P. = Tren de persoane, M. = Tren mestecat. În rubrica stațiunilor: s. = sosese și p. = pleacă.